

Olipa kerran tyttö nimeltä Ella.

Hän asuu Metsämäen tiellä ja hänen perheeseensä kuuluu isä, äiti ja Ella itse.

Ellalla on myös koira, jonka nimi on Muru.

Ella on kahdeksanvuotias maalaistyttö.

Eräänä päivänä Ella ja Muru lähtivät ulos metsään lenkille. He eksyivät reitiltä, mutta onneksi heillä oli myös kartta matkassa. Ella ei saanut selvää kartasta, koska ohi mennyt sadekuuro oli kastanut sen.

He seisoivat hetken paikoillaan, kunnes huomasivat polun. Ja niin he lähtivät seuraamaan polkua, mutta siinä oli yksi huono puoli, sillä he eivät tiedäneet minne polku johti. Ella ja Muru jatkoivat matkaa kunnes tulivat tien päähän. Ensin Ella mietti missä he olivat, mutta samassa huomasi heidän talonsa kaukana.

Ella ja Muru lähtivät juosten kotiin, koska oli jo ilta. Ella meni ensin katsomaan äitiä, joka teki ruokaa keittiössä. Ella mietti hetken ja arvasi että isä lukisi sanomalehteä olohuoneen sohvalla. Ellan perheellä oli paljon hevosia. Ellan isä pyysi Ellaa auttamaan hevosten hoidossa, koska niitä kaikkia ei jaksaisi yksin hoitaa. Ella meni auttamaan isäänsä talliin, sillä aikaa äiti oli saanut ruuan valmiiksi ja huuteli Ellaa ja isää.

Ella ja hänen isänsä menivät syömään, jonka jälkeen oli ilta pesun ja ilta hammaspesun aika. Ella antoi vielä murulle ruokaan, jonka jälkeen meni vielä ulos murun kanssa. Silloin oli jo pimeä, joten Ellalla oli otsalamppu päällä. He kävelivät pienen lenkin pihan ympäri. Vielä illalla Ella sai idea, jos hän nukkuisi teltassa yön yli.

Ella kysyi äidiltä ja isältä. He vastasivat ei, koska yöllä oli luvattu paljon sadetta ja kovia tuulenpuuskia.

Ella sai kuitenkin luvan tehdä majan sisälle ja nukkua siellä.

Hän alkoi heti hommiin ja sai majan valmiiksi. Myös Muru oli tullut katsomaan mitä tapahtuu. Ella otti Murun mukaan majaan. Maja oli kyllä tosi pieni, joten Ella rakensi Murulle oman majan hänen majansa viereen. Niin tuli ilta ja Ella ja Muru menivät omiin majoihin, mutta he eivät vielä nukkuneet. Ella luki kirjaa ja Muru leikki koiran lelulla. Isä ja äiti tulivat sanomaan että pitäisi jo mennä nukkumaan. He sanoivat hyvät yöt ja lähtivät nukkumaan.

Tekijä: Peppi Kirjonen

